

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 37.

Tiende Session.

26de Møde.

Tirsdagen den 16de Novbr.

(Fortsat.)

Drejer (fortsat): Med Hensyn til Indsigelsen imod, at det tillades at optage Gangstier paa Regulativet, skal jeg bemærke, at, saavidt jeg veed, gjælder der allerede nu en almindelig Forpligtelse til at fæste Sneepaa Gangstier, og at altsaa den nye Bestemmelse forsaavidt vil være ligesom indskrænkende. Jeg er ogsaa enig i, at der ingen Anledning er til at bestemme nogen Erstatning for den Skade, der maatte tilføies en Mark, naar et Hegn gjennembrødes for at skaffe Hjelpeveie, da sliq Skade ikke let kan tænkes, uden at den foranlediges ved en saa grov Forsømmelse fra Vedkommendes Side, der skal besørge Sneefastningen, at den Stadelvænde, efter de gjældende Regler om Stadeserstatning, utvivlsomt vil kunne faae sit Tab erstattet hos vedkommende Forsømmelige. Naar dertil Lovens Fordringer med Hensyn til Veiens Ryddeliggjørelse opfyldes, troer jeg ikke, at der kan blive Tale om Erstatning, da det ingen Skade kan gjøre paa en Sædemark, at man kjører over den, naar der ligger Sneepaa den. Forsaavidt der er anket over, at det gjøres til en Pligt for Sneefogden at lede Arbeidet personlig, forekommer det mig, at det er i sin Orden, at, naar Gen gjøres til Leder for et Arbeide, han da maa forudsættes at skulle udføre Ledelsen personlig; men der er vist ikke nogen Fare for, at en saadan Bestemmelse, hvis den vedtages, skal blive altfor strengt og bogstavligt

overholdt. Naar Arbeidet blot bliver aldeles forsvarligt udført, vil Sneefogden vistnok ikke blive draget til Ansvar, fordi han ikke personlig har været tilstede uafbrudt under det hele Arbeide, ligesaa lidt som der, idetmindste mig bekendt, findes noget Exempel paa, at en Sognefoged er bleven draget til Ansvar, fordi han i et enkelt Tilfælde har sendt en Anden i sit Sted til at paasee et Arbeide, hvis Udførelse ibrigt er slet forsvarligt. Der er af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) anført, at Anvendelsen af den bestaaende Lovgivning har vist, at denne Lovgivning ikke har de Mangler, som tillægges den. Ja, dette berøer jo meget paa den Erfaring, Enhver i saa Henseende har gjort. Min Erfaring har saaledes ført mig til at mene, at der er betydelige Mangler ved den hidtil gjældende Ordning af Sneefastningsvæsenet. Der er af den samme ærede Tale anført, at Fleertallet har overseet, at der her er Tale om extraordinaire Forhold; men hvorledes han er kommen til denne Mening, indseer jeg ikke, da det forekommer mig, at Fleertallets Forslag udtrykkelig antyder, at det just er det Extraordinaire ved Forholdet, som man har taget Hensyn til. At alle Beboere ikke have lige stor Nytte af Sneefastningen, kan jo ikke nægtes; men hvorledes man end ordner Sneefastningspligten, troer jeg ikke, det bliver muligt at træffe en saadan Ordning, at netop den, der har den største Nytte af, at Sneen ryddes afveien, ogsaa erholder den største Byrde af Arbeidet. Der er reist en temmelig stærk Indvending mod, at det skal være Sogneforstanderskabet tilladt at give en Godtgjørelse til den Sneefoged, der i en stærk Sneevinter